

INFORMACE

● K návštěvě NP Etosha potřebujeme buď automobil s půjčovnou (stačí běžné auto s náhonem na dvě kola) nebo se musíme zúčastnit organizovaného výletu s některou z cestovních kancelářů; běžná linková doprava sem nejede.

● K tomu, abychom autem prošli veřejně přístupnou část parku a mohli pozorovat zvířata na různých místech v různé denní dobu, potřebujeme dva dny, ideálně se dvěma noclehy.

● Při vjezdu do parku (z venku sem vedou pouze tři silnice) se platí nevysoký poplatek a nocovat je možné pouze v jednom ze tří návštěvnických center, která nesou domorodá jména Namutoni, Halali a Okaukuejo. V každém z nich je možnost ubytovat se v kempu či v bungalovech různých kategorií. Všude nalezneme restauraci, obchod, benzínovou pumpu, otevřený bazén apod. Návštěvnická centra jsou ve vlastnictví státu a na poměrech je to znát – restaurace mají pevnou otevírací dobu, procedury jsou pomalé a byrokratické.

● Většina silnic v parku je prашná a rychlost je omezena na 60 km/h. K pozorování zvířat, která mají před auty vždy přednost, můžeme zastavit kdykoli a kdekoli se nám zlíbí, z důvodu bezpečnosti je však přísně zakázáno vystupovat z auta jinde než na několika málo oplocených místech. Nejvhodnější dobou k návštěvě je zima – tedy měsíce červenec a srpen (jsme na jižní polokouli), kdy nejsou tak vysoké teploty a v buši, která v této době není tak hustě olistěná, je na zvířata lépe vidět.

www.namibweb.com/etosha.htm

www.southafrica-travel.net/namibia/eetosha.htm

Etosha

Krásnou přírodou oplývá Namibie, málo navštěvovaná země v jihozápadní části Afriky. Na obrovské rozloze Namibie (825 000 km²) žije pouze 1,7 miliónu lidí, což ji řadí k nejméně zalidněným státům světa. I proto je přírodní prostředí v Namibii dosud jen nepatrně pozměněno moderní civilizací a živočišné druhy zde mají dostatek místa i klidu pro přirozený rozvoj.

Velké bílé místo

Mezi několika namibijskými národními parky zaujímá výjimečné místo Etosha na severu země.

Jádrem poměrně plochého území o rozloze 22 912 km² (pro srovnání: asi dvojnásobek jižních Čech) je mělká slaná pánev Etosha o délce asi 110 km; ostatně název parku znamená v domorodém jazyce „Velké bílé místo“. Pánev zůstává po většinu roku suchá a dočasně se naplňuje mělkou vodou jen při deštích – ovšem stejně jako všude jinde v Namibii i zde je déšť opravdu vzácností. Pánev je obklopena různorodými vegetačními typy, mezi nimiž převládají rozličné druhy buše a suché savany; najdeme zde ale i řídké lesy či zatravnělé vápencové plošiny. V tomto prostředí se dobře daří různým živočišným druhům a Etosha patří k oblastem s velmi vysokou druhovou rozmanitostí. V počtu tisíců či dokonce desítek tisíc kusů zde žijí antilopy, žirafy, zebry, sloni, nosorožci, buvoli,

šakali a samozřejmě též velcí predátoři – lvi, gepardi, leopardi a další. Mozaiku doplňuje mnoho menších savců a také přes 300 druhů ptáků, mezi nimiž nechybí např. několik druhů supů, plameňáci apod.

Při návštěvě parku se rozhodně nemusíme strachovat, že zvířata budou před námi ukrytá a že zhlédneme nejvýše jen nějaký ten stín.

Antilopy, zebry, žirafy, sloni a mnozí další velcí savci se před návštěvníky nevzrušeně procházejí, často ve velkých stohlavých stádech. Složitější je spatřit ta zvířata, která jsou aktivnější v noci, neboť pohyb turistů po parku je z bezpečnostních důvodů povolen pouze od svítání do soumraku. Mnoho zvířat bývá u napajedel (některá jsou přirozená, některá umělá), umístěných obvykle při okraji slané pánve. Zde máme také nejčastěji možnost uvidět více živočišných druhů pohromadě.

Německá pevnost v pustině

Národní park Etosha byl vyhlášen již v roce 1907, tedy v době, kdy Namibie byla německou kolonií. První Evropané se v Etoshe objevili v roce 1851; John Andersson a Francis Galton zvolili při své objevitelské cestě za základnu místo u napajedla zvaného Namutoni. Začátkem 20. století byla v Namutoni postavena vojenská pevnost, ze které se Němci, kteří tenkrát území dnešní Namibie ovládali, snažili kontrolovat okolní rozsáhlé území obývané kmenem Owambů. Etosha byla před pouhou stovkou let svědkem nejedné šarvátky mezi domorodci a kolonizátory. Pevnost stojí dodnes a slouží jako ubytovací zařízení pro turisty; pohled na západ či východ slunce z její vyhlídkové plošiny patří k nezapomenutelným zážitkům. ●

VÍT ŠTĚPÁNEK

Autor je ředitelem Kartografie Praha

FOTO: VÍT ŠTĚPÁNEK